

Meripelastus

4/09

PV Rautauoman ohjaamossa

Täyden kympin PV Nihti

Lekholmenin väylä uudistuu

HELSINGIN MERIPELASTUSYHDISTYS
HELSINGFORS SJÖRÄDDNINGSFÖRENING

MERIPELASTUS 4/09

Meripelastus on Helsingin Meripelastusyhdistyksen jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava lehti ilmestyy helmikuussa.

Meripelastus är Helsingfors Sjöräddningsförenings medlemstidning som utkommer fyra gånger per år. Nästa tidning utkommer i februari.

Puhelujen hinnat soitettaessa Rajavartiolaitokselle kuuluviin meripelastuksen puhelinnumeroihin:

Kiinteästä verkosta 8,21 snt/puh + 2 snt/min

Matkaviestinverkosta 8,21 snt/puh + 14,90 snt/min

Julkaisija / Utgivare:

Helsingin Meripelastusyhdistys -
Helsingfors Sjöräddningsförening ry

Päätoimittaja / Chefredaktör:

Jukka-Pekka Lumilahti
lehti@hmpy.fi
p. 050 350 9195

Toimitus / Redaktion:

Jukka-Pekka Lumilahti, Sami Korppi,
Mika Back, Nina Hiltunen,
Pinja Ruponen ja Christian Kurtén

Paino / Tryck:

Painomerkki Oy, Helsinki
Painos / Upplaga: 2400 kpl / st
ISSN: 0788-401x

Kansi / Pärm:

PV Nihti syksyisellä partioajolla
Kuva: Henrik Rehnström

www.helsinginmeripelastusyhdistys.fi

Helsingin Meripelastusyhdistys - Helsingfors Sjöräddningsförening ry
Matosaari / Maskholmen, Jollas, PL 66, 00101 Helsinki
p. 050 571 3940

Hyvät jäsenet!

Veneme omat taas suorittaneet runsaasti tehtäviä kuluneella kaudella. Kiitos siitä kaikille vapaaehtoisille sekä niille, jotka ovat toimineet venemiestöissä että niille, jotka ovat suorittaneet kaikkia välttämättömiä tukitoimia! Kun veneidemme toimintavarmuus on tänä kesänä ollut hyvä, olemme palanneet vapaaehtoisten meripelastajien tilastojen kärkeen. Ensisijainen tehtävämme on tietysti hoitaa meille osoitetut tehtävät hyvin, mutta olisi ehkä hyvä pohtia voisiko osuutemme alueen meripelastustehtävistä olla suurempikin?

Koko maassa vapaaehtoiset meripelastajat suorittavat n. 30 % kaikista tehtävistä ja viranomaiset (pääasiassa merivartiosto) n. 70 %, vaikka Suomen Meripelastusseuran jäsenyhdistyksillä on paljon tehtäviä myös järvilla, joilla viranomaisten osuus tehtävistä on vähäinen. Ruotsissa tämä suhde on päinvastainen eli vapaaehtoiset suorittavat 70 %:a tehtävistä. Tehtävien määrälliseen eroon on varmasti monia syitä, mutta yksi lienee hälytysajan pituudessa (aika hälytyksestä siihen kun pelastusvene lähtee laiturista). Ruotsissa hälytysaika on 15 minuuttia, kun hälytysaika miehistön päivästäessä kotona tai työpaikalla meillä Helsingissä se on 1 tunti. Kun tehtävät yleensä osoitetaan sille yksikölle joka on nopeimmin paikalla, on tunnin hälytysaika johtanut siihen, että kotihälytyksiä on pääkaupunkiseudun yhdistyksillä hyvin vähän. Tunti + ajoaika on veden varassa apua odottavalle ikuisuus. Lisäksi yli tunti kylmässä vedessä johtaa yleensä tilanteeseen, jossa normaali ensiapu ei enää riitä. Jos haluamme ja kykenemme kantamaan suuremman osuuden kokonaistehtävämäärästä, tulee meidän ennakkoluulottomasti miettiä toimintaamme sekä päivystysjärjestelyjä. Mutta ensiksi on siis mietittävä mitä haluaisimme ja sitten – mihin voisimme kyetä.

Koska tämä on viimeinen puheenjohtajan palsta minun osaltani, haluan lämpimästi kiittää vapaaehtoisia ja kaikkia jäseniä näitten vuosien aikana tehdystä arvokkaasta työstä ja saadusta tuesta sekä toivottaa yhdistykselle ja uudelle hallitukselle onnea ja menestystä tulevaisuudessa!

* * * * *

Bästa medlemmar!

Under den gångna säsongen har våra båtar igen utfört många uppdrag. Ett varmt tack till alla frivilliga, både dem som deltagit i räddningsbåtarnas besättningar och dem som utfört alla nödvändiga stödåtgärder! Då våra båtar funktionssäkerhet under säsongen varit god har vi återvänt till de frivilliga sjöräddarnas statistiktopp. Det viktigaste är naturligtvis att sköta de uppgifter som anvisats oss så bra som möjligt men det vore kanske skäl att överväga om vår andel av områdets sjöräddningsuppdrag kunde vara större?

I hela landet utför de frivilliga sjöräddarna ca 30 % av alla uppgifter och myndigheterna (huvudsakligen sjöbevakningen) ca 70 % fast Finlands Sjärräddningssällskaps medlemsföreningar utför många uppdrag på sjöarna där myndigheternas andel av uppdragen är liten. I Sverige är siffrorna omvända; de frivilliga utför 70 % av uppdragen. Det finns säkert många orsaker till den skillnaden men en torde vara tiden mellan larmet och uttryckningen, dvs när räddningsbåten lämnar bryggan, som i Sverige är 15 minuter medan den i Helsingfors är 1 timme när besättningen dejourerar hemma eller på arbetsplatsen. Eftersom uppdragen i allmänhet anvisas den enhet som är snabbast på plats har reaktionstiden på 1 timme lett till en situation där larm till dejourbesättningen som dejourerar hemma är mycket sällsynta i huvudstadsregionen. En timme + körtiden är som en evighet för den som i vattnet väntar på hjälp och över en timme i kallt vatten leder i allmänhet till en situation där normal första hjälp inte längre räcker till. Om vi vill och kan bära en större andel av den totala mängden uppdrag bör vi fördomsfritt tänka över vår verksamhet och dejourarrangemang. Men först måste vi alltså tänka igenom vad vi skulle vilja och sedan vad vi skulle kunna uppnå.

Då detta är min sista ordförandespalt vill jag varma tacka de frivilliga samt våra medlemmar för det värdefulla arbete som utförts och det stöd vi erhållit under de gångna åren samt tillönska föreningen och den nya styrelsen lycka och framgång!

Meripelastusterveisin - Med sjöräddningshälsningar,
Christian Kurtén
puheenjohtaja@hmpy.fi

Yhteisöjäsenille räätälöityä meriturvallisuuskoulutusta

Talvella on hyvää aikaa valmistautua seuraavaan veneilykauteen päivittämällä oma ja kaverin meriturvallisuusosaaminen. Helsingin Meripelastusyhdistys tarjoaa nyt kaikille yhteisöjäsenilleen tanakan, tapauskohtaisesti räätälöityvän koulutuspaketin meriturvallisuudesta. Ota yhteyttä Jäsenvenetoimikuntaan, niin sovitaan tarkemmin koulutusaiheesta ja –ajankohdasta. Soita 050 517 8382 tai laita sähköpostia jasenvene@hmpy.fi.

Harjoittele hätäraketeilla

Kevään ensi merkit näkyvät taas maaliskuussa Espoon taivaalla, kun Helsingin Meripelastusyhdistys ja SMPS Espoon Meripelastajat järjestävät perinteiset hätäraketiammunnat 6.3.2010. Ota veneesi vanhenevat hätäraketit mukaasi ja harjoittele ammuntaa valvotuissa olosuhteissa. Ilmoittautumiset ja lisätiedot löydät vuoden 2010 alussa yhdistyksen nettisivuilta www.hmpy.fi.

Tervetuloa Nuton pikkujouluihin

Nuorisotoiminnan kausi päättyy “Nuto”n pikkujouluihin Matosaaressa 12.12. klo 12.00 alkaen. Kaikki nuorisöjäsenet vanhempieneen ovat tervetulleita tilaisuuteen.

Tällä kaudella on nuorille järjestetty aktiivisten koulutusten lisäksi ajoharjoituksia nuorisotoiminnalle lahjoitetulla uudella Aava R - Buster veneellä. Lisäksi kaksi nuorisöjäsenenä aikoinaan aloittanutta nuorta on koulutettu apukouluttajiksi HMPY:n nuorisotoimintaan. Heistä kerrotaan lisää lehden seuraavissa numeroissa. Nuorisotoiminnan koulutukset jatkuvat jälleen keväällä, ja Aava R -veneellä on tarkoitus harjoitella paljon. Näistä tapahtumista ilmoitetaan erikseen nuorisöjäsenille. Lisätietoja nuorisotoiminnasta HMPY:n internet-sivuilta ja sähköpostiosoitteesta nuto@hmpy.fi

Vietä meripelastuksellinen elämispäivä

Tarjoo työyhteisölle, yritysvieraille, tai vaikka ystäväporukalle ainutlaatuinen elämispäivä ja –ilta Helsingin edustalla Saunasaaressa.

Helsingin Meripelastusyhdistyksen Saunasaaripakettiin kuuluu tietoisku vapaachtoisesta meripelastuksesta, pelastusveneisiin tutustuminen, esittelyajo huippumodernilla pelastusveneellä sekä harjoittelu-uinti pelastautumispuvuilla. Tämän jälkeen siirrytään vesibussilla Matosaaren meripelastusasemalta Saunasaareen, jossa vietetään loppuilta nauttien hyvästä ruoasta, tunnelmallisesta savusaunasta sekä upeista iltaurinkoisista maisemista.

Kesän 2010 Saunasaaripaketit ovat nyt myynnissä. Varmista unohtumaton kesäpäivä ja varaa oma Saunasaaripäiväsi jo nyt! Soita yhdistyksen numeroon 050 571 3940 ja kysy lisää. Tarjoamalla vieraillesi Saunasaaripaketin, tuet Helsingin Meripelastusyhdistyksen toimintaa.

Saunasaaren Helsinki-maisemat sekä herkullinen loimulohi ovat vertaansa vailla. Kuvat: Miia Tolmunen ja Pablo Pauri

Väylämuutoksia: Lekholmenin väylä uudistuu

Itä-Helsingin vesillä sijaitsee yksi Suomen vaarallisimmista paikoista vesillä. Tarkemmin paikka on Vuosaaren edustalla Kallvikinniemenstä etelään johtavan jääkauden aikana muodostuneen vedenalaisen hiekkaharjun alueella. Alueen lävitse kulkee kaksi vilkasta veneilyväylää, joista toinen Stora Lekholmenin eteläpuolella ja toinen Sandholmenin ja Kallvikinniemen välissä. Vuosittain alueella tapahtuu useita kymmeniä karilleajoja, vilkkaimpina päivinä jopa useita päivittäin.

Kuva: Meripelastuskuvapalvelu

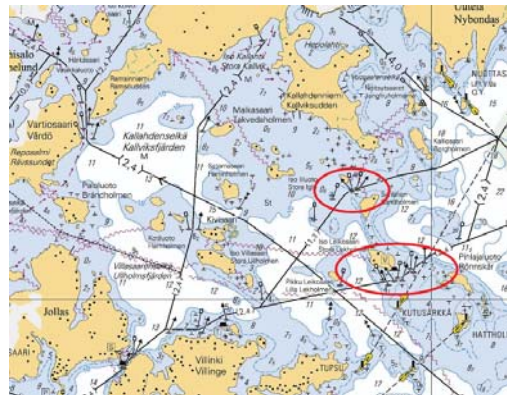
Karille ajaneet veneilijät työllistävät meripelastajia Stora Lekholmenin lähistöllä. Kuva: Meripelastuskuvapalvelu

Sandholmenin ja Kallvikinniemen välissä tehtiin myös muutoksia väylän linjaukseen ja viittoihin. Sandholmenin kohdalla hankalin paikka oli lännestä päin tultaessa ensimmäinen viittaportti, sillä viittaportin eteläpuolella vettä on vain muutamia kymmeniä senttejä. Nyt viittaporttia on kavennettu, jonka ansiosta viittojen ja matalikon väliin jää nyt hieman enemmän tilaa. Yhteensä viittamuutoksia tehtiin kuusi kappaletta, ja lisäksi paikalle lisättiin yksi uusi viitta.

Teksti: Jukka-Pekka Lumilahti

Helsingin Meripelastusyhdistys teki Merenkululaitokselle syksyllä 2007 ehdotuksen väylän parantamisesta alueella. Ehdotuksesta voi lukea myös yhdistyksen nettisivuilla olevasta vanhasta jäsenlehdessä 4/07. Merenkululaitos tutki yhdistyksen tekemää ehdotusta ja se johtikin käytännön toimenpiteisiin. Viime kesänä Merenkululaitos teetätti molemmissa paikoissa väylämuutoksia ja muutoksia viittoihin.

Stora Lekholmenin kohdalla ongelmana oli väylän linjaus, sillä väylä tekee juuri kapeimmassa kohdassa mutkan. Toisena ongelmana olivat viittojen heikko näkyvyys varsinkin vastavaloon kuljettaessa. Muutoksessa väylän linjaa tarkistettiin siten, ettei mutkaa tarvitsisi tehdä juuri kapeimmassa paikassa, jossa viittojen ulkopuolella ei ole kulkukelpoista vettä. Väylän linjauksen takia Stora Lekholmenin kohdalla siirrettiin seitsemän viitan paikkaa. Osa näistä viitoista vaihdettiin uusiin, helpommin havaittaviin viittoihin.

Vaaralliset paikat sijaitsevat Itä-Helsingin vesillä. Kartassa näkyvät vanhat väylämerkit.

© Merenkululaitos lupa nro 2283/721/2009

- syksyn tehtäviä ja tapahtumia

Mies yli laidan purjeveneeltä

Elokuun viimeinen lauantai, kello oli 14.50, kun Meripelastuslohkokeskus Helsinki (MRSC Helsinki) hälytti Virve-radiopuhelimen kautta SMPS Espoon Meripelastajien PV Mikrologin: ”Mies yli laidan Rysäkarin lähistöllä, siirtykää heti paikalle”. Tarkempien tietojen mukaan tummiin vaatteisiin pukeutunut mieshenkilö oli pudonnut purjeveneestä mereen.

Melkein heti Mikrologin hälytyksen jälkeen myös partioajossa ollut PV Nihti sai hälytyksen samaan tehtävään. Nihdin miehistö lähti täydellä vauhdilla kohti onnettomuuspaikkaa, jonne se saapui kello 15.15. Tällöin etsinnöissä oli mukana jo kolme merivartioston yksikköä, Rajavartiolaitoksen meripelastushelikopteri OH-HVD, yksi poliisivene ja PV Mikrolog. MRSC Helsinki antoi Nihdille etsintätehtävän ja niin miehistö aloitti etsinnän.

Meripelastustehtävässä etsintää suoritetaan ajamalla erilaisia etsintäkuvioita, joiden avulla pystytään arvioimaan kuinka suurella todennäköisyydellä etsintäalueella oleva kohde pitäisi löytyä. Aktiivinen veteen pudonneen ihmisen etsintä on pelastusvenemiestistölle erittäin tärkeä, sillä etsintäkuvioiden ajaminen vaatii katseen tarkkuutta ja paljon silmiltä, eikä tähyttäminen herpaantumiseen ole hetkeäkään varaa.

Rautauoma, joka aloitti oman etsintäkuvionsa ajamisen. Nihti puolestaan siirtyi huoltotauolle Matosaaren meripelastusasemalle. Etsintäkuvion ajaminen on hidasta, ja koko ajan miehistön mielessä on veteen pudonnut henkilö. Äärimmäiseen tarkkuuteen virittäytyneet ihmismieli saattaa kuvitella saaneensa havainnon kadonneesta, mutta uudestaan samaan paikkaan katsottuna siellä ei olekaan mitään. Rautauoma etsi alueella kolme tuntia, mutta havaintoja miehestä ei saatu.

Kello 19.40 oli jälleen aika vaihtaa alueella olevaa yksikköä. Nihti vapautti Rautauoman ja näin Nihdin miehistö oli toistamiseen mukana samassa etsinnässä. Kaapeli kaapelilta, meripeninkulma meripeninkulmalta etsintäkuvio eteni samalla kun miehistö tähysti tehokkaasti. Etsinnän aikana myös aurinko painui hitaasti horisontin taakse ja ilta alkoi hämärtyä. Kellon ollessa 20.43 Helsingin edustalle oli laskeutunut pimeys, eikä veteen pudonneesta miehestä oltu edelleenkaan saatu havaintoa. Tällöin MRSC:ssä oleva etsintöjä johtava meripelastusjohtaja joutui tekemään ikävän ratkaisun etsintöjen päättämisestä. Kuultuaan radiolla meripelastusjohtajan päätöksen Nihdin miehistö käänsi veneen keulan kohti Matosaarta, ja poistui hitaasti onnettomuuspaikalta. Tällä kertaa pelastajat eivät pystyneet auttamaan avuntarpeessa olevaa ihmistä. Kaikkiaan etsintä oli kestänyt kuusi tuntia.

Kuva: Nina Hiltunen

Kuva: J-P Lumilahvi

Myrskyinen partioajo

Puolentoista tunnin etsinnän jälkeen kello 16.40 MRSC Helsinki teki ratkaisun, että paikalla olevia yksiköitä vaihdetaan etsintätehokkuuden säilyttämiseksi. Nihdin ja Mikrologin vapautti paikalle tullut PV

Lokakuun 4. päivänä Suomenlahdella puhalsi syksyn ensimmäinen syysmyrsky. Myrsky katkaisi siihen saakka todella hienona ja kauniina alkaneen syksyn. Rautauoma oli partioajossa Eteläsataman tietämillä,

kun Suomenlinnan ja Kauppatorin väliä ajanut m/s Suokki ilmoitti kello 11.05 meri-vhf:llä näkevänsä tyhjillään olevan laiturista irti päässeen vesibussin.

Rautauoma saapui paikalle, jolloin selvisi, että vesibussin kiinnitysköydet olivat menneet poikki ja tyhjillään ollut vesibussi oli päässyt ajelehtimaan laituriin ja väylän väliin. Rautauoman miehistö otti vesibussin hinaukseen ja kiinnitti sen takaisin laituriinsa. Kello 11.43 vesibussi oli saatu kunnolla kiinni ja tehtävä suoritettua.

Heti tämän jälkeen MRSC Helsinki ilmoitti toisesta ajelehtimaan päässeestä veneestä Merihaassa. Rautauoma käänsi keulansa kohti Merihakaa. Matka ei tälläkään kertaa kestänyt kauan, vaan jo yhdeksän minuutin kuluttua ilmoituksesta Rautauoman miehistö oli selvittämässä tilannetta. Moottoriveneen kiinnitysköydet olivat syysmyrskyssä katkenneet ja nyt vene hakkautui vieressä ollutta purjevenettä vasten. Rautauoman miehistö kiinnitti moottoriveneen takaisin laituriin ja näin lisävahingoilta välttyttiin.

Tyhjillään ajelehtivat veneet ovat hankalia tehtäviä, kun ei välttämättä pystytty olemaan varmoja, onko joku esimerkiksi pudonnut veneestä. Kun ollaan varmoja, ettei tällaisessa tehtävässä merellä ole ihmisiä hädässä, ei tällaisia tehtäviä luokitella meripelastustehtäviksi. Omaisuuden pelastaminen ei ole osa meripelastusta, vaan aluksen omistaja vastaa periaatteessa kaikista alukseen kohdistuvista vaurioista. Kovassa myrskyssä Rautauoma ja Nihti kuitenkin auttavat veneilijöitä, jotta ympäristövahingoilta ja omaisuuden lisävaurioittumiselta välttyttäisiin.

Samana päivänä Rautauoman miehistö suoritti vielä kolme muutakin hieman samantyyppistä myrskyistä aiheutunutta tehtävää.

Kuva: J-P Lumilahti

Etsintä- ja pelastuskurssi Bågaskärissä

Vapaaehtoisten meripelastajien kattojärjestö järjestää koulutusta meripelastajille uudessa koulutuskeskuksessa Inkoon edustan Bågaskärissä viikoittain.

Helsingin yhdistyksen miehistön jäsenet osallistuvat kurseille jatkuvasti. Lisäksi myös PV Rautauoma on tänä syksynä ollut osalla kursseista mukana. Loka-kuun 16.–18. päivä Bågaskärissä järjestettiin etsintä- ja pelastuskurssi pelastusveneiden päälliköille ja perämiehille.

Kuva: Nina Hiltunen

Kurssille kokoontui Rautauoman lisäksi PR Jenny Wihuri, PV Mikrolog Espoosta, PV Aktia Kirkkonummelta ja PV Kotka Korkasta. Kurssilla harjoiteltiin toimimista erilaisissa onnettomuustilanteissa, joissa tarvitaan useita pelastusyksiköitä samanaikaisesti. Opetus eteni siten, että ensin asioita käytiin lävitse teoriassa ja sen jälkeen samaa asiaa harjoiteltiin käytännössä. Kurssin ohjelma oli erittäin tiivis, sillä päivät venyivät pitkälle yöhön ja aamun ensimmäiset oppitunnit alkoivat heti kahdeksalta. Helsingin yhdistyksestä kurssille osallistui joko kouluttajina tai koulutettavina neljä henkilöä.

Kunnianosoitus merellä menehtyneiden muistolle

Pyhäinpäivänä 31.10. Rautauoma ja Nihti kunnioitivat merellä menehtyneiden muistoa osallistumalla alusparaatiin Merenkulkijoiden muistomerkin läheisyydessä Helsingin Eiranrannassa. Helsingin yhdistysten alusten lisäksi tilaisuuteen osallistuivat useat muut vapaaehtoiset meripelastusvenet eri puolilta Suomenlahtea. Paraatin jälkeen veneet kiinnittyivät Eteläsatamaan, jossa yleisöllä oli niihin vapaa pääsy.

Viikkokoulutukset päättyivät

Pelastusvenemiehistön kesäkauden viimeinen viikkokoulutus pidettiin torstaina 22.10. Viikkokoulutusten tarkoituksena on harjoitella peruseripelastustaitoja. Jokaisella koulutuspäivällä on ennalta päätetty sisältö, etukäteen suunniteltu ohjelma ja vastuuvetäjä. Nyt päättyneet koulutukset jatkuvat jälleen keväällä kauden alussa. Loppusyksystä pelastusvenemiehistöt kouluttavat partioajojen yhteydessä, jolloin voidaan käsitellä juuri niitä asioita, mitä kulloinkin mukana oleva miehistö tarvitsee.

Kokosi J-P Lumilahti

Rautauomasta kertova esittely etenee tässä numerossa ohjaamoon, joka toimii veneen hermokeskuksena. Aiemmissä numeroissa on tutustuttu veneen muihin sisätiloihin sekä kansivarusteisiin. Ensi numerossa on vuorossa veneen tekniikka.

Rautauoman ohjaamoon astuttaessa näkymä on varsin epätodellinen. Huviveneistä tutut vaaleat värit ja puupinnat loistavat poissaolollaan, sillä Rautauoman hallitseva väritus on musta. Tähän on selkeä syy, sillä mustan ansiosta erilaiset heijastukset on saatu vähäisiksi. Tummien värien lisäksi ohjaamosta huo-kuu selvä työvenemäisyys, onhan vene tehty toimimaan kovassakin merenkäynnissä. Kovasta menenkäynnistä ohjaamossa muistuttaa myös se, että irrallisia esineitä ei veneestä löydy, eivätkä ne siten pääse lentelemään ympäri venettä aallokossa.

Päällikkö istuu ohjaamon vasemmalla reunalla, josta hänellä on hyvä näkymä koko ohjaamoon. Päällikön paikalla on pieni pöytätaaso ja hänen edestään löytyy iso 15 tuuman näyttö (kuva alla). Päälliköllä on käytössään viestivälineet ja yksi veneen toimintoja ohjaavista kosketusnäyttöistä. Ohjaamon etuosassa on kolme penkkiä, joiden edessä on yhteensä neljä 17 tuuman isoa näyttöä. Kahta näyttöä käyttää perämies, joka istuu eturivin keskellä. Perämiehen tehtävä Rautauomassa on huolehtia veneen navigoinnista ja tätä varten hänellä on käytössään tutkan, navigointiohjelman ja karttaplotterin hallintajärjestelmä. Rautauomasta löytyy myös paperiset merikartat, mutta näitä käytetään ainoastaan varajärjestelmänä.

Navigointivälineiden lisäksi perämies pystyy ohjaamaan veneen toimintoja penkkiin integroidusta kosketusnäyttöstä. Eturivin kaksi muuta paikkaa ovat

PV RAUTAUOMA

Musta on ohjaamon hallitseva väri.
Kuva (yllä): Meripelastuskuvapalvelu

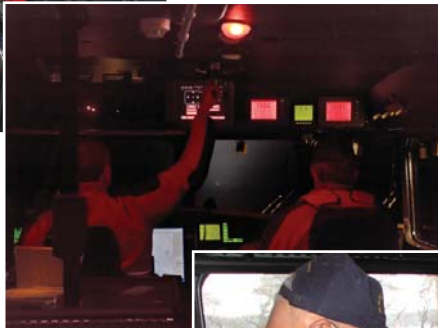
Pimeässä ohjaamossa voidaan käyttää punavalvoja. Kuva (oik.): Häkan Mitts

Rautauoman ohjaamossa on kuusi jousitettua istuinta, kolme rinnakkain edessä, kaksi ohjaamon oikealla ja yksi ohjaamon vasemmalla sivulla. Kaikki istuimet on varustettu turvavöillä, joiden avulla miehistö pysyy paikoillaan kovassakin kelissä. Seisomaan mahtuu pidempikin mies, sillä katto on kohtalaisen korkealla. Keskellä ohjaamoa on iso ovi, josta on pääsy alas messiin. Kulkuaukon päällä on iso pöytä, jonka alla on jonkin verran säilytystiloja. Näiden lisäksi ohjaamosta löytyy vaatekaappi, jossa voidaan säilyttää ja kuivattaa märkiä vaatteita.

keskenään melkein samanlaiset ja ne on varattu venettä ajavalle ruorimiehelle. Pääsääntöisesti venettä ajetaan kuitenkin ohjaamon oikeasta reunasta, koska siitä on helpompi nähdä oikealta tulevat väistettävät veneilijät. Ruoria ei Rautauomassa ole, vaan ohjaaminen tapahtuu kahden, penkkiin integroidun joystickin avulla. Näistä oikealla huolehditaan veneen nopeudesta ja vasemmalla veneen suunnasta. Laituriin ajamista varten

joystickeissä on käytössä satamatoiminto, jolloin oikeanpuolimmainen joystick liikkuu myös sivusuunnassa.

Alla: Päällikön työpaikka sijaitsee ohjaamon vasemmalla puolen.
Kuva: meripelastuskuvapalvelu

Kun ruorimies kääntää vipua oikealle, vene kulkee sivusuunnassa oikealle ja vasemmalle käännettäessä vene kulkee sivusuunnassa vasemmalle (yllä). Mitä enemmän ruorimies kääntää vipua, sen nopeammin vene sivusuunnassa kulkee. Järjestelmä helpottaa oleellisesti ruorimiehen toimia, sillä hänen ei tarvitse tietää mihin suuntaan veneen vesisuihkut suuntautuvat ja millä teholla veneen moottorit käyvät. Toinen järjestelmän suuri etu on, että ohjaajan paikka on helposti vaihdettavissa. Rautauomaa voidaan ajaa kahdesta paikasta ohjaamossa sekä lisäksi ulko-ohjaamosta.

Yksi Rautauoman erikoisuus ovat isot näytöt (kuvat yllä), joiden avulla on päästy eroon yksittäisten laitteiden erillisistä näytöistä. Videovaihtajan avulla

jokaiseen näyttöön on valittavissa mikä tahansa seitsemästä eri kuvälähteestä. Kuvälähteet ovat päätutka, apututka, navigointiohjelma Uusi loisto, tietokone, karttaplotteri (jossa on myös kaikuluotain), sekä videokuvat konehuoneesta ja messistä. Sama järjestelmä on käytössä myös messissä sijaitsevassa yhdessä näytössä, johon pystyy lisäksi valitsemaan kuvälähteeksi myös television.

Perinteisiä katkaisimia Rautauomassa ei juuri ole, vaan laitteita ja veneen järjestelmiä ohjataan CAN-välätekniikkaan pohjautuvilla kosketusnäytöillä.

Näyttöjen (yllä vas.) etuna on, ettei jokaiselta kytkimeltä tarvitse vetää sähköjohtoa itse laitteeseen. Samoin ”kytkinten” päivittäminen on helppoa, kun uutta laitetta varten ei tarvitse asentaa uusia kytkimiä, vaan päivitys onnistuu tietokoneen avulla. Päällikköllä on käytössään päätaulu, josta voidaan ohjata kaikkia veneen järjestelmiä kuten kulkuvaloja, äänimerkkejä, lämmitystä, tuulilasinpyyhkijöitä ja valaistusta. Samasta näytöstä voidaan valvoa myös moottorien toimintaa (yllä oik.). Perämiehellä ja ruorimiesten paikoilla on käytössä pienemmät näytöt, joista voidaan ohjata keskeisiä toimintoja.

Ohjaamossa on usein mahdollista käyttää useita eri valaistuksia. Satamassa oltaessa valoa tuovat katossa sijaitsevat loisteputkivalot. Vesillä liikuttaessa on mahdollista käyttää valkoista ja punaista yleisvaloa. Näiden lisäksi veneestä löytyy useita erillisiä valopisteitä, joiden valoteho on säädettävissä portaattomasti.

Teksti: J-P Lumilahti

Kuvat: meripelastuskuvapalvelu

Syyskokouksen antia

Helsingin Meripelastusyhdistyksen syyskokous pidettiin lokakuun viidentenä päivänä Suomenlahden merivartioston perinnettä Katanokalla. Kokoukseen oli saapunut hieman yli neljäkymmentä yhdistyksen jäsentä.

Syyskokouksen asialistalla oli paljon asioita. Nykyinen puheenjohtaja **Christian Kurtén** oli hyvissä ajoin ennen kokousta ilmoittanut, ettei ole enää käytettävissä puheenjohtajan tehtävään. Kokouksessa puheenjohtajaehdokkaiksi asettuivat **Hermann Rajamäki** ja **Jouko Swanström**. Hermann on ollut yhdistyksen pelastusvenemiestistössä ja operatiivisessa toimikunnassa 2000-luvun alkupuolella, mutta Länsi-Suomeen muuttamisen takia hän luopui vapaaehtoisesta meripelastuksesta Helsingissä. Jouko puolestaan on ollut yhdistyksen hallituksen jäsenenä tämän vuoden ajan ja hän on myös toiminut aktiivisesti jäsenvenetoiminnassa usean vuoden ajan. Yhdistyksen uudeksi puheenjohtajaksi valittiin **Jouko Swanström**. Jouko Swanströmin toimikausi alkaa vuoden 2010 alussa. Tarkempi esittely uudesta puheenjohtajasta on luvassa seuraavassa jäsenlehdessä. Hallituksen varapuheenjohtajaksi valittiin **Hannu Rainetoja** ja jäseniksi nykyiset jäsenet **Kaj Granholm** ja **Jukka-Pekka Lumilahti** sekä uutena jäsenenä **Christian Perrét**. Heidän lisäksi hallituksessa jatkavat **Velipekka Hiltunen**, **Senni Jokinen** ja **Tuula Vesiluoma**.

Puheenjohtaja Christian Kurtén luovutti nuijan seuraajalleen Jouko Swanströmille. Kuva: J-P Lumilahti

Syyskokouksen toisena isona asiana oli sääntömuutosesityksen toinen käsittely. Yhdistyksen sääntöjä lähdettiin alun perin uudistamaan varainhankinnan näkökulmasta. Samassa yhteydessä huomattiin, että säännöt olisi hyvä muuttaa Suomen Meripelastusseuran mallisääntöjen mukaisiksi.

Säännöt jäsenistö oli hyväksynyt ensimmäisessä käsittelyssä, joka oli kevätkokouksessa, mutta toisessa käsittelyssä uudet säännöt eivät saaneetkaan tarvittavaa kahden kolmasosan enemmistöä. Kynnyksyy-symykseksi nousi sääntömuutosehdotuksen kohta, jonka mukaan uudet säännöt tulisi vastedes hyväksyttää Suomen Meripelastusseuralla. Nykyisten sääntöjen mukaan pelkkä ilmoitus Meripelastusseuralle riittää.

Kolmantena isona asiana käsiteltiin Matosaaren uudisrakennusta. Keskustelun jälkeen syyskokous myönsi hallitukselle valtuudet rakennushankkeen aloittamiseksi. Käytännössä talon rakentaminen alkaa vuoden 2010 alkupuolella ja itse rakennuksen on tarkoitus olla valmiina juhannukseen mennessä.

Näiden lisäksi kokouksessa käsiteltiin normaalit syyskokousasiat, kuten toimintasuunnitelma ja budjetti ensi vuodelle. Jäsenmaksut päätettiin pitää ennallaan. Henkilö- ja perhejäsenen maksu pysyy samansuuruisena, eli 25 €, ja yhteisöjäsenten 140 €. Trossimaksun suuruuden päättää Suomen Meripelastusseura. Trossiin sisältyy aina paikallisyhdistyksen jäsenmaksu.

Jaakko Heikkilä sai harrastusmerkin syyskokouksessa. Kuva: J-P Lumilahti

Syyskokoukseen liittyy perinteisesti erilaisia palkitsemisia. Tänä vuonna yhdistyksen aktiivituopin sai **Mikael Andersen** erittäin aktiivisesta toiminnasta yhdistyksen hyväksi. Mikael on ollut mukana yhdistyksen toiminnassa toukokuusta 2005 alkaen ja nykyään hän toimii PV Nihdin varapääällikkönä ja PV Rautauoman perämiehenä. Lisäksi hän on mukana Matosaaren kunnossapitotoimissa ja operatiivisessa toimikunnassa. Kokouksessa annettiin myös Suomen Meripelastusseuran myöntämät harrastusmerkit **Jaakko Heikkilälle**, **Markku Tammiselle**, **Mia Tolmuselle**, **Tatu Pakariselle**, **Hannu Rainetojalle** ja **Pablo Paurille**. Yhdistyksen kunniakirjat saivat **Pertti I. Pohjola** ja **Heikki Luoto**.

Kuva: Nina Hiltunen

PV Nihti luovutettiin yhdistyksen käyttöön uutuoreena 10.9.1999 korvaamaan yhdistyksessä silloin käytössä ollut PV Tiirapaasi. Alus kastettiin 28.9.1999 ja sen kastekummina toimi silloinen Helsingin kaupunginjohtaja ylipormestari **Eva-Riitta Siitonen**.

Nimensä **PV Nihti** sai Helsingin edustalla aiemmin olleen saaren mukaan. Saari on jäänyt Sompasaaren sataman alle laajennuksen yhteydessä. Nimi viittaa myös entisaikojen sotamiehiin, jotka vaivojaan säästämättä puolustivat kuningasta ja kansaa.

PV Nihti rakennettiin kellokoskelaisen Juha Snell OY:n toimesta ja sen esikuvana olivat Helsingin venepoliisin Ville-veneet sekä Helsingin Rakennusviraston Rapu-vene. Vene soveltuu pelastus- ja avustustehtäviin rannikko- ja saaristo-olosuhteissa. Alun perin vene oli varustettu Caterpillarin 325 hevosvoiman moottorilla, mutta menneen kesän aikana moottoriksi vaihtui Caterpillarin 420 hevosvoiman moottori. Nihdin vetolaitteena on vesisuihku. Nykyään veneellä saavutetaan noin 31 solmun huippunopeus. Parhaimmillaan vene on matalissa vesissä ja ahtaissa venesatamissa. Veneen miehistöön kuuluu aina vähintään päällikkö ja kansimies.

Meripelastusuransa aikana Nihti ja sen miehistöt ovat suorittaneet yli 522 erilaista tehtävää. Nihti onkin lähes vuosittain ollut yksi Suomen Meripelastusseuran eniten pelastus- ja avustustehtäviä suorittaneista pelastusveneistä.

Syntymäpäiviään Nihti vietti vesillä valmiina auttamaan apua tarvitsevia ihmisiä.

Nihdillä on autettu myös eläintenpelastustehtävissä.

Kuva: meripelastuskuvapalvelu

Meripelastajan

mansikkapaikka

LÄNSI

Meripelastajan mansikkapaikalla esitellään meripelastajien unelmälöytöjä ja suosikkipaikkoja saaristosta.

Helsingin itäisessä ulkosaaristossa sijaitseva saari tunnetaan kahdella nimellä: Länsitoukki ja Länsitonttu. Kallioisen ja kasvistoltaan karun saaren pohjoispuolella on pieni mutta kohtuullisen syvä poukama, johon voi kiinnittyä paitsi pienveneellä niin myös jopa purjeveneellä. Saaren omistaa valtio ja sinne rantautuminen on luvallista ympäri vuoden. Poukamassa on mahdollista yöpyä, tosin mitään mukavuuksia saarella ei ole.

Saaren ympäristö on erityisen suosittua sukeltajien keskuudessa. Hiekasta ja kivistä muodostuva pohja on loivasti syvenevä ja tasainen. Syvyyttä on pohjois- ja länsipuolella n. 20 metriä.

Saariryhmään kuuluu myös kaksi muuta saarta: Itätoukki sekä Sokkotoukki. Jälkimmäinen sijaitsee veden pinnan alapuolella, mutta näkyy merikartoissa. Itätoukilla taas Helsingin meripelastusyhdistys on aikanaan ylläpitänyt kalastajaloistoa ja kuljettanut sinne kaasupulloja.

Länsitoukki on Kaj Johanssonin mansikkapaikka. Kaj on ollut mukana Helsingin meripelastusyhdistyksessä kymmenisen vuotta. Hän kertoo käyneensä venenäyttelyssä tutustumassa meripelastusalukseseen ja löytäneensä sitä kautta mukanaan toimintaan. Kaj toimii Rautauoman perämiehenä, Nihdin kansimiehenä ja on mukana myös ensivasteryhmässä.

TOUKKI

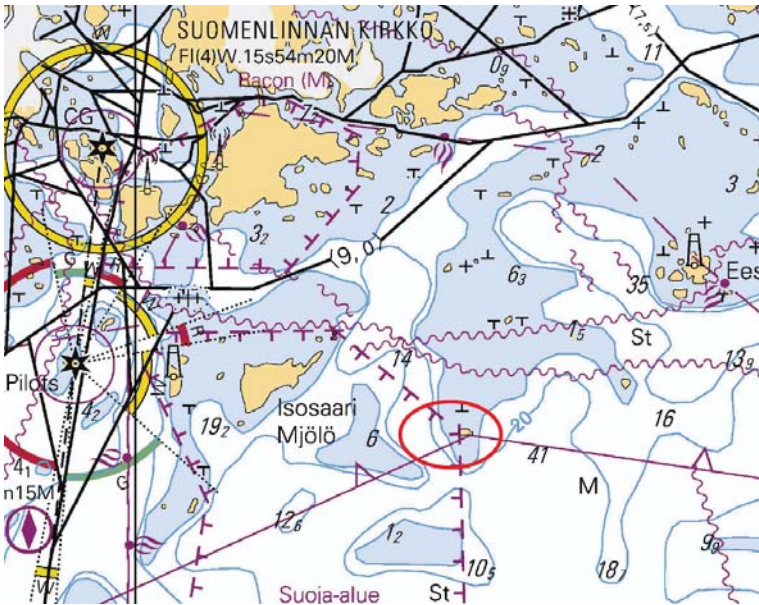

Meripelastuksen lisäksi Kaj ylläpitää kahta omaa pientä venettä. Kaj kertoo, että kun hän haluaa esitellä vierailleen upeita maisemia ja karun kaunista ulkosaaristoa, hän tuo heidät Länsitoukkiin. Saaren päältä onkin kirkkaalla ilmalla upeat näkymät keskustasta Vuosaaren satamaan asti, luodon toisella puolen taas aukeaa avomeri.

Tällä kertaa Länsitoukkiin tutustuminen tapahtui Aava R:llä, eli Helsingin Meripelastusyhdistyksen nuorisotoimikunnan käytössä olevalla pienellä Buster S -veneellä. Aava R:llä nuoret voivat opetella merenkulku- ja veneilytaitoja kokeneempien kouluttajien valvonnassa. Vene on tarvittaessa myös muiden käytössä, esimerkiksi miehistön harjoituksissa maali-veneenä.

Teksti ja kuvat: Senni Jokinen

Saaren sijainti: $60^{\circ} 05' 5''$ P, $25^{\circ} 07' 8''$ IH

© Merenkulkulaitos lupa nro 2283/721/2009

Resultat från höstmötet

Helsingfors Sjöräddningsförenings höstmöte hölls den femte oktober på **Finska Vikens Sjöbevakningssektions traditionslokal** på Skatudden. Över fyrtio föreningsmedlemmar hade infunnit sig till mötet.

Höstmötets föredragningslista var diger. Den nuvarande ordföranden **Christian Kurtén** hade i god tid meddelat att han inte längre står till förfogande för ordförandeposten. Vid mötet nominerades **Hermann Rajamäki** och **Jouko Swanström** som kandidater för posten som ordförande. Hermann har varit medlem av föreningens räddningsbåtbesättning och i det operativa utskottet i början på 2000-talet men på grund av flyttning till Västra Finland gav han upp den frivilliga sjöräddningen i Helsingfors. Jouko har varit medlem i styrelsen detta år och han har också verkat aktivt inom medlemsbåtsverksamheten under flera år. Till ny ordförande för föreningen valdes **Jouko Swanström**.

Jouko Swanströms mandattid börjar i början på år 2010. En noggrannare presentation av den nya ordföranden utlovas i den följande medlemstidningen. Till viceordförande valdes **Hannu Rainetoja** och till styrelsemedlemmar de nuvarande medlemmarna **Kaj Granholm** och **Jukka-Pekka Lumilahti** samt som ny styrelsemedlem **Christian Perret**. I styrelsen försetter dessutom **Velipekka Hiltunen**, **Senni Jokinen** och **Tuula Vesiluoma**.

Den andra stora frågan på höstmötet var den andra behandlingen av stadgeändringsförslaget. Ursprungligen påbörjades stadgeändringen som ett led i medelskaffningen. I samband med detta kom man till att det vore bra att ändra stadgarna så att de följer Finlands Sjöräddningssällskaps modellstadgar. Ändringsförslaget godkändes i första behandlingen av medlemmarna på vårmötet men vid den andra behandlingen fick ändringsförslaget inte den erforderliga 2/3 majoriteten. Huvudfrågan blev en paragraf i ändringsförslaget enligt vilken nya stadgar härefter skulle fordra Finlands Sjöräddningssällskaps godkännande. Enligt de nuvarande stadgarna räcker det med en anmälan till Sjöräddningssällskapet.

Den tredje stora frågan var Maskholmens ser-vicebyggnad. Efter diskussion gav mötet styrelsen fullmakt att påbörja byggnadsprojektet. I praktiken inleds byggandet i början på 2010 och det är meningen att byggnaden skall stå färdig till midsommar.

Utöver dessa frågor behandlades de vanliga höstmötesfrågorna såsom verksamhetsplanen och budgeten för följande år. Mötet beslöt att bibehålla medlemsavgifterna oförändrade. Person- och familjemedlemsavgiften är 25 € och samfundsavgiften 140 €. Trossenavgiften bestäms av Finlands Sjöräddningssällskap och i den ingår alltid lokalföreningens medlemsavgift.

*Mikael Andersén fick på höstmötet aktivitetspriset för år 2009
Bild: meripelastuskvapalvelu*

På höstmötet utdelas också traditionellt olika utmärkelser. Detta år fick **Mikael Andersen** Aktivstopet för en mycket aktiv verksamhet för föreningen.

Mikael har varit med i föreningens verksamhet sedan maj 2005 och fungerar nu som vicebefälhavare på Rb Nihti samt styrman på Rb Rautauoma. Dessutom deltar han i Maskholmens underhållsarbete samt det operativa utskottet. På höstmötet överräcktes också Finlands Sjöräddningssällskaps intressemärke till **Jaakko Heikkilä**, **Markku Tamminen**, **Miia Tolmunen**, **Tatu Pakarinen**, **Hannu Rainetoja** och **Pablo Pauri**. Föreningens diplom överräcktes till **Perti I. Pohjola** och **Heikki Luoto**.

Bild: Nina Hiltunen

RB Nihti överläts till föreningen som splitterny den 10.9.1999 för att ersätta RB Tiirapaasi som föreningen då hade i bruk. Båten döptes den 28.9.1999 och dopet förrättades av den dåvarande överborgmästaren i Helsingfors, Eva-Riitta Siitonen.

Namnet Nihti fick båten av en holme som tidigare funnits utanför Helsingfors. Holmen har blivit under Sumparns hamn då hamnen utvidgats. Namnet hänvisar också till soldater från forna tider som oförtröttligt försvarade Kungen och folket.

RB Nihti byggdes av Juha Snell Oy i Kellokoski och förebilder för bygget var Ville-båtarna hos Helsingfors båtpolis samt Helsingfors Byggnadskontors Rapu. Båten lämpar sig för räddnings- och assistansuppdrag i kust- och skärgårdsförhållanden. Ursprungligen var båten utrustad med en 325 hk Caterpillar-motor men under sommaren byttes den till en 420 hk Caterpillar. Nihti drivs av en vattenjetanläggning. Nuförtiden uppnår båten en topphastighet av 31 knop. Båten är som bäst i grunt vatten och trånga båthamnar. Båten minimibesättning är befälhavare och en däcksmän.

Under sin sjöräddningstid har Nihti och dess besättningsmän utfört över 522 olika uppdrag. Under sin tid i föreningen har Nihti nästan årligen varit en av de Finlands Sjärräddningssällskaps båtar som utfört mest räddnings- och assistansuppdrag.

Sin födelsedag firade Nihti till sjöss, färdig att hjälpa människor som behöver hjälp.

RB Nihti på Vuosaaren urheilukalastajats säsongavslutningsfest år 2002. Som befälhavare var Kristian Rehnström.

Bild: meripelastuskuvapalvelu

. LP72

Helsingin Meripelastusyhdistys kiittää kaikkia jäseniään ja tukijoitaan kaudesta 2009, ja toivottaa Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta 2010.

Helsingfors Sjöräddningsförening tackar alla sina medlemmar och de som undersött oss under säsongen 2009, och önskar God Jul och Gott Nytt År 2010.